

נתאי הארבל

הסיפור על הנער שבחר בטוב

הַשָּׁמֶשׁ עָלְתָה מֵעַל הָרֵי הַגָּלִיל,
אֲךָ נִתְּאִי לֹא עָצַר מִמְּלֶאכֶתּוֹ.

הוא רצה דבר פשוט מאד:
לעבד ביישור, לעזור לאביו בשדה,
וליהודות לה' על כל תלם באדמה.

אֲבָל מֵעַבֵּר לַגֵּדֶר נִשְׁמָע קוֹל פְּתָאוּמִי.
מִלְכוּשׁ, הַשָּׂכֵן הַבּוֹיָגֵר שְׁתַּמִּיד חִפֵּשׁ
דְּרָכִים קְלוֹת בְּחַיִּים, עֶמֶד שָׁם. הַחִיּוֹף
שָׁלוֹ גֵּרֶם לְנִתְּאִי לְהַבִּין שֶׁהוּא עֶמֶד
לְהַצִּיעַ מִשְׁהוֹ רַע.

"נְתַאי!"
לַחֹשׁ מִלְכוּשׁ, לָמָּה לַעֲבֹד כָּל כֶּךָ קָשָׁה?
בּוֹא אִתִּי הַלֵּילָה, נִקַּח יְבוּל מִשְׁדּוֹתַי שֶׁל
אַחֵרִים בַּחֲשֵׁךְ. נִהְיָה עֲשִׂירִים מִיד,
וְאִף אֶחָד לֹא יֵדַע!"

נָתַתִּי הַבֵּית בַּמִּטְבְּעוֹת. הוּא רָצָה
רָצָה לַעְזֹר לְמִשְׁפַּחְתּוֹ, אֲךָ יָדַע מָה
ה' מִבְקָשׁ:

"אֲנִי בּוֹחֵר בְּטוֹב. אֵינָנִי לוֹקֵחַ דָּבָר
שְׂאִינוֹ שְׁלִי. ה' רוֹאֶה הַכֹּל וְהוּא
אָבִינוֹ שֶׁשׁוֹמֵר עָלֵינוּ."

חֲלָפוּ הַשְּׁבוּעוֹת. הַשָּׁמַיִם נִשְׁאַרוּ בְּהִירִים וְלֹא יֵרֵד
טֶפֶת גֶּשֶׁם. הִירָק בַּשָּׂדֶה נֶעְלָם, וְהָאֲדָמָה נִסְדָּקָה.
הַמִּשְׁפָּחָה דָּאָגָה – מָמָה יַחֲיוּ אִם אֵין יָבוּל כָּלֵל?"

עֲכָשׂוּ הַנָּסִיּוֹן הָיָה קִנְיָה הַרְבֵּה' יוֹתֵר. מִשְׁפָּחָתוֹ שֶׁל נִתְּאִי הָיְתָה בְּמִצְבִּי קִנְיָה.
אָבֵל בְּמָקוֹם לְחִפְשׁ כְּסֵף בְּדֶרֶךְ רָעָה, הֵם בָּטְחוּ בָהּ' נִתְּאִי עָצַם אֶת עֵינָיו
וְהִמְשִׁיד לְהִתְפַּלֵּל.

מִלְכוּשׁ חָזַר לַגִּידֵר, צוֹחֵק בְּקוֹל בָּח רָם וְלוֹעֵג:
"אַתָּה רוֹאָה, נְתַאִי? הֵיטֵר שְׁלָךְ לֹא מֵבִיא גֶשֶׁם!
אֱלֹהֵי הָיִית גּוֹנֵב אֹתִי, הֲיֵה לָךְ שְׁפַע שֶׁל אֶכֶל עֲכָשׂוּ!"

זֶה הָיָה הַרְגֵעַ הַכִּי קָשָׁה.
נִתְּאִי לֹא יָדַע כִּי־צַד יָבוֹא
הַגָּשָׁם, אֲךָ הוּא עָנָה
בְּגִבּוֹרָה:

"אֲנִי מִתּוֹחַק מְשַׁכֵּן רַע!
אֲנִי מִמְּשִׁיךְ לְבַטָּח בֵּה',
וְגַם כְּשֶׁה־מִצֵּב נִרְאָה
וְגַם כְּשֶׁה־מִצֵּב נִרְאָה
אָבוֹד – וְנִסְ מִתְּאִיפֹת
אֵינֶנִּי מִתִּיאֵשׁ!"

וְאִז, פִּתְאוֹם... מִנְּשֵׁהוּ הַשְׁתַּנָּה בְּאִוִּיר! רוּחַ חֲזָקָה וְקִרְיָה נִשְׁבָּה עַל צִקֵּי אֶרֶבֶל.
עֲנָנִים אֲפֹרִים וְכִבְדִּים כֶּסֶף אֶת הַשָּׁמַיִם הַבּוֹעֲרִים, וְקִרְנֵי אֹר קְדוּשׁוֹת בִּקְעוֹ דִּרְכָם.

טִיפָּה אַחַת. וְעוֹד אַחַת.
וְאִזּ – גֶּשֶׁם שֶׁל בְּרָכָה
הַתְּחִיל לִרְדּוֹת מִן הַשָּׁמַיִם!
הַשָּׂדֶה שָׁתָה בְּצִמְאֹן,
וְהַיְשׁוּעָה שֶׁל ה' הִגִּיעָה
בְּדִיּוֹק בְּרֹגַע הַנָּכוֹן.

נִתְּאִי עָמַד בְּתוֹךְ הַגֶּשֶׁם. דְּמָעוֹת נֶשְׁל שְׂמֵחָה עֲצוּמָה זָלְגוּ עַל לְחַיִּיו.
תּוֹדָה לָךְ ה'! הוּא לַחֵשׁ. הוּא יָדַע שֶׁה' תָּמִיד אוֹהֵב אוֹתָנוּ, גַּם כְּשִׁיבֵשׁ, וְגַם כְּשֶׁרָטַב וְשׁוֹפֵעַ.

מִלְכוּשׁ רָטֹב כָּלוּ, עָמַד מֵעֶבֶר לַגֹּדֶר וְהִשְׁתַּתְק. חִיוֹכוֹ
הָרַע נֶעְלַם כָּלִיל. הוּא הִבִּיט בְּנִתְאִי וְהִבִּין אֶת הָאֲמֶת:
מִי שְׂבוּחַר בֵּה' וּבִטּוֹב, לְעוֹלָם אֵינוֹ מִפְסִיד בְּאֲמֶת.

הַשָּׁנִים חָלְפוּ. הַנַּעַר שֶׁלֹּא נִשְׁבַּר מִן הַקּוֹנֵשִׁי, גָּדַל לְהִיּוֹת
אֶחָד מִגְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל. הוּא הֶפֶךְ לְאַב בֵּית דִּין עַל יִשְׂרָאֵל,
הַתָּנָא הַקָּדוֹשׁ – רַבִּי נְתַאִי הָאֲרֵבֶּלִי!

מתוך כל מה שחווה, למדה,
למד רבי נתאי את ילדי ישראל
משנה לדורות (אבות א', ז'):

הרחק משכן רע, ואל תתחבר
לרשע, ואל תתיאש מן הפרענות!

בעזרת ה', גם אנחנו לא נתן לקושי להחליט
להחליט מי נהיה, ונבחר תמיד בטוב!